

مردم ایران کشتار وحشیانه زندانیان سیاسی را از یاد نخواهند برد

بازگویی درد جان‌کاه کشتار همگانی زندانیان سیاسی در سال ۱۳۶۷، همواره از درونۀ جسم و جان و عاطفۀ جهان ستم‌دیده مردم ایران سرریز می‌شود تا هربار به گونه‌ای دیگر از این ستم سخن بگوید و داغ درونۀ خود را با آب سوگواره‌ها و در پی‌گرفتن ره یافت‌های رهائی جو آرامش بخشد. ذهن زخم‌خورده انسان امروز، از کشتار و سرکوب و بی‌عدالتی بی‌زار است. بیش از سی سال است که رژیم تبهکار جمهوری اسلامی می‌کشد و همواره این داغ تازه می‌شود.

آنان که می‌گویند؛ «نه می‌بخشیم، نه فراموش می‌کنیم» نه در اندیشه انتقام‌اند و نه سر سازگاری با کشتار و اعدام دارند. ولی، مگر می‌توان فراموش کرد و بخشید؟ بشریت چگونه از کشتار ملیون‌ها انسان در جنگ دوم جهانی و یا در بمباران هیروشیما و ناکازاکی و یا جنگ‌های خانمان‌سوز همین دهه گذشته در یوگوسلاوی، رواندا، افغانستان، عراق، فلسطین و غیره درس گرفته است؟ چه کسی با بخشیدن جنایت‌کارانی که دست و ذهن‌شان آلوده به خون جان انبوه بی‌شمار انسان است توانسته است جلوی ادامه ستم و خون‌ریزی را در نامردمی‌های این جهان بگیرد؟ وجدان بیدار بشریت، در دادگاه آرمان‌خواه خود چه می‌جوید که میل به عدالت، این چنین در افق سوزان پیش چشم ما روزبروز شکوهمند و برجسته تر می‌شود؟

پیکار دلاورانه مردم ایران در سال گذشته نشان داد که ستم و کشتار بی‌پاسخ نخواهد ماند و خواست انسانی مردم ایران برای ره یافت به یک زندگی آزاد انسانی و یک دنیای بهتر امری فراموش‌شدنی نیست.

جامعه ما پاسخ ستم را با پیکار برای بنای یک زندگی انسانی و تحقق دیرینه آرزوهائی پی خواهد گرفت که نور را به جای تاریکی و شادی و به روزی را به جای ستم و غم می‌نشانند.

آنان که در جریان قتل عام زندانیان سیاسی، جان شکوهمند خود را در زندان‌های رژیم تبهکار جمهوری اسلامی از دست دادند، ریشه‌های درختی را آبیاری کردند که سرسبزی شاخه‌هایش نشان رویش هستی آزاد و پر از جوشش و سازندگی‌ست.

کانون نویسندگان ایران در تبعید و انجمن قلم ایران در تبعید، یاد گران قدر همه جان‌های آزاد را که در هجوم جنایت‌کارانه جمهوری اسلامی امکان ادامه زندگی نیافتند گرامی می‌دارد و با فراخوان خود به همه وجدان‌های بیدار، خواهان برپائی دنیائی‌ست که انسان در آن به خاطر سیرکردن شکمش و بیان اندیشه‌هایش دچار درد و زجز، شکنجه و زندان و اعدام نشود.

به یاد همه جان‌های آزاد که امکان زیستن را از دست دادند

کانون نویسندگان ایران در تبعید و انجمن قلم ایران در تبعید

شهریور ۱۳۸۹